

PARTIZANII SUNT NUMIȚI

DRAGI PRIETENI, în eforturile noastre lăudabile de a identifica denumirile moderne ale națiunilor și popoarelor la care face referire profetul Ezechiel în capitolul 38, ne-am aruncat undițele curioase în bazinul revelației Divine cunoscut ca al zecelea capitol din בראשית , adică Genesa, și am descoperit că acolo înoată șaptezeci de pești naționali, atrăgându-ne pur și simplu cârligele.

Captura a fost bună, rezultatele fiind interesante și semnificative. Am descoperit că termenii Gog, Magog, Roș, Meșec și Tubal sunt dominați de ceea ce am presupus că este semnul secerei și ciocanului, și, deși nu declarăm că Scriptura afirmă în mod expres că aceste denumiri se referă la Rusia modernă, totuși ne permitem să sugerăm că dacă opinia omenească ar înclina în acea direcție, ar face-o având suficiente motive etimologice și etnologice.

Apoi bineînțeles că dacă Rusia modernă nu este invadatorul gogian al Israelului restaurat, doar opinia omenească ar putea fi blamată – nu Scriptura în sine. Vă rog să rețineți acest aspect, da?

Dar dacă modul în care am interpretat Scripturile pertinente ale lui Ezechiel coincide cu revelația propriu-zisă a acelor Scripturi – și înclin să cred că așa este – și dacă speculațiile mele privind identificarea națiunilor și popoarelor menționate acolo sunt corecte – și cred aceasta din motive întemeiate – atunci ne-am deplasat într-o fâșie de timp mai puternică decât orice lucru conceput de mintea umană chiar și în această eră atomică.

Cred că suntem justificați și încurajați să mergem din nou la pescuit în același bazin.

În tovărășia sinistră a bancului de pești gogian iafetic înoată doi pești hamitici cu o înfățișare izbitoare. În registrul piscicol ei figurează sub numele de Cuș și Put. Cred că ne-ar fi de folos să-i prindem și să-i supunem unui scrutin etnic.

Ah! Ce noroc! I-am prins pe amândoi într-un singur cârlig. Să începem cu Cuș.

În inscripțiile egiptene antice, Etiopia figurează ca Chiș sau Cheș și este rezonabil să presupunem că Cuș aparține acelei regiuni antice din nord-estul Africii, mărginită de Egipt și Marea Roșie.

Veți observa că traducerea în limba engleză a Bibliei cunoscută ca King James Authorized Version nu ezită să traducă cuvântul Ebraic כוש ca Etiopia.

Ce putem spune acum despre celălalt pește care poartă numele ebraic פוט , Put?

Istoricul antic Josephus (Ant. I. Vi. 2) spune că Put a fost fondatorul Libiei, cunoscută nouă astăzi ca regiunea din Nordul Africii ajunsă faimoasă în al Doilea Război Mondial.

Așa cum numele Cuș a aparținut inițial unui fiu al patriarhului Ham – cel de-al doilea nume fiind în context biblic un nume coșer, vă asigur – și numele Put are parte de aceeași relație.

Înregistrările timpurii arată că cele mai ilustre trei națiuni hamitice erau cușiții, fenicienii și egiptenii. Astfel putem identifica și ultimii pești capturați, Cuș și Put, ca fiind națiuni de origine hamitică.

Ezechiel asociază o altă națiune cu cele două descoperiri hamitice pe care tocmai le-am făcut – o națiune numită în ebraică פרס , Paras – îndreptându-ne aproape sigur atenția spre națiunea cunoscută ca Persia.

Deci ce a scos la iveală expediția noastră la pescuit? Descoperim că partizanii lui Gog, Paras, Cuș și Put, par să formeze o Confederație Mahomedană Para-islamică obișnuită, în cazul în care aceste trei nume antice au vreo legătură cu Persia (Iranul), Etiopia și Libia de astăzi.

Mai avem timp să aruncăm încă odată undița în acest bazin profitabil? Sper că da, deoarece văd doi pești iafetici care înoată pe acolo și sunt sigur că am vrea să-i privim mai îndeaproape.

Fiți gata! Din nou am dat lovitura. Nu există dezamăgiri în aceste ape; curiozitatea noastră este o momeală excelentă pentru acești pești.

Două specimene foarte interesante – גמר תוגרמה , Gomer și Togarma. Unde ne-am putea aștepta să localizăm astăzi popoarele antice cunoscute în vremea lui Ezechiel ca Gomer și Togarma?

Genesa capitolul 10, bazinul nostru de pescuit nepoluat, ne descoperă că Gomer era fiul cel mai mare al lui Iafet și tatăl lui Așchenaz, Rifat și Togarma.

Aceasta se arată a fi o investigație interesantă, deoarece țara populată de descendenții lui Gomer era numită în antichitate „Cimeria” și acești oameni s-au mutat din Crimeea de-a lungul Dunării și au populat Gomerlandul, o regiune identică cu Germania modernă. Într-adevăr, revenind la mențiunea fiului lui Gomer, Așchenaz, poate vă veți aminti că timpurile medievale Germania era cunoscută ca Așchenaz.

În ce privește identitatea Togarmei, suntem bântuiți de puțină obscuritate; totuși, în termeni geografici, pare aproape sigur că Togarma era o zonă din Armenia modernă, înghițită ulterior de Rusia și Turcia, Armenia fiind menționată în istorie ca ultima ramură a lui Gomer. Herodot este cel care menționează acest lucru. (Chimerii antici, Odiseea XI, 14; Herodot IV, 11 sqq).

Bun, să ne așezăm și să revizuim ce-am prins până acum. Știu că trebuie să mai pescuim puțin, să găsim și să descoperim cine sunt toate cele treisprezece națiuni menționate în capitolul 38 din Ezechiel, dar cred că a sosit momentul să tragem niște concluzii.

Iată cele zece nume biblice pe care le-am clasificat ca națiuni prădătoare: Gog, Magog, Roș, Meșec, Tubal, Paras, Cuș, Put, Gomer și Togarma.

Dezbrăcați de veșmântul lor antic, ni se înfățișează în haine moderne care sugerează că este vorba despre Rusia și satelitul Germania cu o Confederație Arabă Mahomedană Para-islamică care ar putea include, deși este puțin probabil, Turcia.

Aceasta, deci, este suita națiunilor prădătoare cu posibilele lor denumiri moderne. Vă rog să observați, prieteni, că am folosit cuvântul „posibilele”.

Mi-ar displace profund ca degetele aspre ale dogmatismului să-mi apuce maxilarele sensibile, să le deschidă cu forța și să-mi îndese pe gât o hrană ipotetică, fals catalogată drept realitate. O astfel de hrană fabuloasă nu primește nici un răspuns digestiv din partea mea și mi-ar fi imposibil să vă oblig pe dumneavoastră să procesați ceea ce îmi displace și mie.

Nu, prieteni, mai degrabă v-aș invita să-mi fiți oaspeți la o masă tip bufet. Îmi etalez descoperirile înaintea dumneavoastră. Dacă vi se par gustoase, vă rog să serviți; dacă nu, lăsați-le, dar fie ca neplăcerea dumneavoastră să se manifeste doar față de ele, nu și față de Forbes, cel care le-a descoperit!

Vom rezerva mesajului următor națiunile care au mai rămas, cunoscute ca Seba, Dedan și Tars, al căror rol pare să difere într-o oarecare măsură de acela al națiunilor prădătoare. Să observăm în acest moment critic că amenințarea îndreptată împotriva preaiubitului pământ și popor Israel este una formidabilă, după cum ne vom da seama dacă studiem focarele centrale ale pericolului; aceste extremități sunt marcate de Magog în nord, Persia (Iran) în est, Etiopia în sud și Libya în vest.

Este evident de ce Ezechiel descrie Israelul restaurat ca fiind complet înconjurat de intenții rele.

Este extrem de interesant și să ne întoarcem privirile de la tabloul profetic pictat de marele profet al Israelului spre situația contemporană prezentă pe pânza istoriei actuale.

Nimeni nu poate nega asemănarea; unii vor pretinde că este doar o simplă coincidență. Totuși, îmi permit să vă sugerez că asemănarea actuală s-ar putea transforma într-o coincidență deplină, meritând astfel interesul nostru.

Oricare ar fi realitatea, extremismul agitației nu ar trebui să se manifeste în Israel, ci în dușmanii lui.

Unul dintre rabinii noștri binecuvântați a interpretat corect sursa salvării și eliberării finale a Israelului în ziua și situația respectivă. Iată cuvintele lui:

„De zece ori a coborât Şekina asupra lumii ... iar în viitor se va mai întâmpla odată în zilele lui Gog și Magog, după cum este scris (Zaharia 14:4) **„Picioarele Lui vor sta în ziua aceea pe Muntele Măslinilor.”** (R. Nathan, citat din Conceptul mesianic în Israel, de Joseph Klausner, pg. 498).

Acesta este sfârșitul citatului, dar vom încheia mesajul cu un altul. Unul dintre cei mai de seamă gânditori iudei ai vremii noastre a ilustrat succint curentul general al credinței iudaice, când a scris următoarele cuvinte – și îl citez: „Dar era mesianică îşi va atinge apogeul doar după războiul cu Gog și Magog, când Mesia fiul lui David va apărea în toată slava Lui.” (Conceptul mesianic în Israel, Joseph Klausner, pg. 497)

Aici am încheiat citatul, dar el ar trebui să-și găsească ecou în inimile noastre care să răspundă cu rugăciunea – „Vino! Mesia Ben David!”

Dr. Lawrence Duff-Forbes

(1900-1964)

Director fondator al David House Fellowship Inc.

Acest articol este un extras din seria radiofonică foarte populară, „Treasures From the Tenach” – „Comori din Tenach”, care este și transcrisă. Atât versiunile audio (tastați MP3 tab, apoi „020partisansnamed.mp3”) cât și cele în scris sunt disponibile gratuit la www.thevineyard.org.au